

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată, în principal, de următoarele:

- necesitatea eficientizării mecanismelor de recuperare a creanțelor bugetare față de societățile aflate în stare de insolvență, cu respectarea șanselor de redresare a acestora;

- evitării afectării mediului concurențial prin folosirea procedurilor insolvenței în mod abuziv, de către unii debitori care utilizează mecanismele reglementate de legea insolvenței cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat;

- îmbunătățirii cadrului legal pentru crearea premiselor unui vot echilibrat al creditorilor care să respecte atât interesul bugetar imediat, dar și interesul economico-social general al României;

- este necesară eficientizarea procedurilor de insolvență și îmbunătățirea protecției drepturilor creditorilor contribuie în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând, astfel, premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor, inclusiv a celor bugetare;

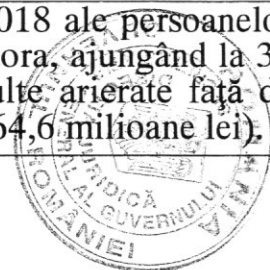
- în prezent se află în procedura insolvenței, în perioada de observație, peste 6.000 de societăți cu circa 64.000 de salariați, pentru care se impune luarea unor măsuri urgente pentru crearea premiselor legislative și administrative, care să conducă la redresarea acestora și menținerea în circuitul economic;

- se impune adoptarea măsurilor urgente care să permită conversia, reducerea sau cesiunea creanțelor bugetare, în anumite condiții, pentru a evita intrarea iminentă în faliment a multor societăți cu potențial de viabilizare și cu consecințe grave în plan economic și social;

- fondurile alocate de la bugetul de stat pentru cheltuielile cu bunuri și servicii și cheltuielile de investiții aferente Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești sunt insuficiente și este necesară și utilizarea altor surse disponibile la nivelul Ministerului Justiției.

1. Descrierea situației actuale

Evoluția arieratelor totale în perioada 2015-2018 ale persoanelor juridice evidențiază creșterea gradului a acestora, ajungând la 31 iulie 2018 să fie cu 10% acumulate mai multe arierate față de anul 2015 (98.273,2 milioane lei, față de 89.464,6 milioane lei).

În structură, arieratele recuperabile au scăzut cu 27 % (19.941,7 milioane lei în anul 2015, față de 14.499 milioane lei la 31.07.2018), în timp ce arieratele nerecuperabile au crescut cu peste 20% (de la 69.522,9 milioane lei în anul 2015 la 83.774,2 milioane lei la 31.07.2018).

Arieratele aferente contribuabililor care intră sub incidența legislației privind insolvența (incluse în categoria arieratelor nerecuperabile) au înregistrat, la rândul lor, creșteri de peste 9 % (de la 57.938 milioane lei în anul 2015 la 63.243,3 milioane lei la 31.07.2018).

Situația la 31 iulie 2018 relevă faptul că la această dată un număr de 28.620 contribuabili se aflau sub incidența legislației privind insolvența, din care: în insolvență – 6.441 contribuabili, în reorganizare – 1.367 contribuabili și în faliment – 20.812 contribuabili. Peste 59% din arieratele înregistrate la 31 iulie 2018 de către acești contribuabili sunt aferente celor aflați în faliment (37.362,7 milioane lei), în timp ce numai 6% sunt aferente contribuabililor aflați în reorganizare (3.925,36 milioane lei). De asemenea, s-a constatat că valoarea obligațiilor fiscale constituite după data intrării în procedura insolvenței înregistrează o creștere de 150% față de valoarea arieratelor existente la data intrării în insolvență.

De menționat este faptul că circa 76% din arieratele nerecuperabile sunt aferente contribuabililor aflați în procedura insolvenței, iar rata de încasare a arieratelor nerecuperabile la finele anului 2017 era de aprox. 6,86%, aceste încasări cuprinzând atât încasările din creanțele înscrise la masa credală, cât și din creanțe curente și din planul de reorganizare. Pe de altă parte, în primele 8 luni ale anului 2018 rata de colectare a arieratelor aferente companiilor aflate în reorganizare este de 10,3%, care vizează creanțe din planul de reorganizare și creanțe curente, în timp ce rata de recuperare a creanțelor din masa credală se situează la numai 0,28% din veniturile bugetului general consolidat colectate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În aceste condiții, se impune adoptarea unor măsuri de eficientizare a recuperării creanțelor bugetare ale companiilor aflate în cadrul procedurilor de insolvență, respectiv măsuri suplimentare de salvare a acestora, având în vedere că astfel de măsuri conduc și la o rată superioară de recuperare a creanțelor bugetare.

I. Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

În prezent, valoarea-prag stabilită pentru introducerea cererii de

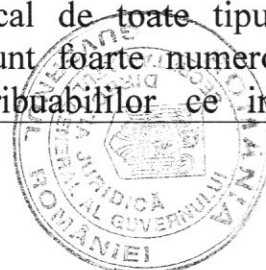

insolvență este de 40.000 lei, fiind stabilită atât pentru creditorii, cât și pentru debitor. S-a constatat, în implementarea normei, că acest prag nu s-a dovedit o măsură suficientă pentru responsabilizarea debitorului în gestionarea afacerii sale, drept pentru care măsuri suplimentare se impun în continuare.

Conform art.59 alin.(1) din Legea insolvenței, administratorul judiciar are obligația depunerii lunare a unui raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum și, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii, menționând în raport și onorariul încasat, cu precizarea modalității de calcul al acestuia. Însă trebuie ținut seama de faptul că pentru a putea oferi judecătorului-sindic și celorlalți creditori informațiile relevante referitoare la cauzele care au generat intrarea în insolvență, sunt necesare informații referitoare la privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizațiilor lor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia.

Art. 67 impune la alin. (1) ca, la cererea debitoarei de deschidere a procedurii, să fie depuse o serie de acte obligatorii, dar instituie sancțiuni doar pentru o parte dintre acestea. Astfel, în ceea ce privește lipsa notificării organului fiscal cu privire la deschiderea procedurii, nu a fost stabilită o sancțiune, similară celorlalte situații, respectiv de respingere a cererii de deschidere a procedurii. Referitor la creanțele născute după data deschiderii procedurii, art. 75 alin. (3) prevede obligația administratorului judiciar de a analiza cererea de plată, împotriva măsurilor dispuse de acesta. creditorul având dreptul de a formula contestație conform art. 59 alin. (5), însă legea nu prevede mecanisme de soluționare cu celeritate a acestei cereri. Or, este de esență a procedurii insolvenței ca oricărei cereri formulate în procedură să i se asigure rezolvare într-un termen cât mai scurt, pentru a limita prejudiciile pe care o amânare le-ar putea aduce atât creditorilor, cât și debitorilor.

În prezent, din modul de redactare a art. 102 (1) rezultă că în cazul tuturor contribuabililor care intră în procedura de insolvență, organele de inspecție fiscală sunt obligate să realizeze inspecția fiscală în termenul de 60 de zile. Având în vedere, pe de o parte, numărul foarte mare al acestor contribuabili în raport cu capacitatea de inspecție a ANAF, realizarea acestor inspecții este practic imposibilă. Pe de altă parte, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, unul din principiile de bază ale inspecției fiscale, tocmai pentru a asigura realizarea dezideratelor de eficiență și eficacitate a activităților de control fiscal de toate tipurile, îl reprezintă analiza de risc. Mai mult, sunt foarte numeroase și situațiile în care în patrimoniul contribuabililor ce intră în

insolvență nu se regăsesc elemente de activ care să asigure nici măcar recuperarea creanțelor pe care organele fiscale le au înregistrate deja în evidența fiscală și, în concluzie, în aceste cazuri, realizarea unei inspecții și, eventual, stabilirea unei noi creanțe nu ar avea nici un efect pentru că oricum se cunoaște faptul că nu va putrea fi recuperată nicio creanță.

Conform art. 133 alin. (5), planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în acțiuni, indiferent de situația societății debitoare, dar aceasta poate fi în unele situații singurul sau cel mai eficient remediu pentru restructurarea unei afaceri viabile.

S-a constatat, în practică, că soluționarea cererilor de intrare în faliment introduse de titularii de creanțe curente se soluționează într-un termen relativ mare, față de cerințele de celeritate impuse de specificul procedurii insolvenței. Ca efect, se acumulează noi datorii și se reduce gradului de recuperare a creanțelor, urmare devalorizării bunurilor.

Deși îmbunătățit prin Legea nr. 85/2014, mecanismul de atragere a răspunderii patrimoniale a persoanelor care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, acesta comportă în continuare nevoia unor măsuri de ameliorare, în acest sens, apar ca fiind necesare pârghii suplimentare pentru creditori, care să le permită să recupereze creanțele într-un procent cât mai mare. În același sens, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii, iar împotriva acesteia administratorul/lichidatorul nu face apel, nu există posibilitatea legală pentru a se formula o cale de atac direct de președintele comitetului creditorilor, ci doar dacă se solicită de adunarea creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor sau în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deține o pondere importantă a creanțelor.

Conform actualelor prevederi legale, atragerea răspunderii persoanelor vinovate pentru intrarea în insolvență se prescrie în termen de 3 ani, prescripția începând să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență. Însă, în practică, sunt foarte des întâlnite cazurile în care derularea procedurii se desfășoară pe o perioadă îndelungată de timp, foarte multe din aspectele ce vizează activitatea anterioară a deschiderii procedurii și, în particular, persoanele care se fac vinovate de cauzarea acestei stări de insolvență, fiind cunoscute de administratorul/lichidatorul judiciar ulterior expirării termenului de 2 ani de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii.

II. Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Conform art.28, practicianul în insolvență nu poate fi concomitent administrator judiciar sau lichidator al unui debitor și al creditorului acestuia, însă această interdicție nu se aplică dacă la data numirii practicianului într-o procedură creanța care ar determina apariția stării de incompatibilitate are caracter nelitigios, fund stabilită prin înscrisuri întocmite de cele două societăți sau prin hotărâre judecătorească irevocabilă, precum și dacă în cele două societăți calitatea de administrator judiciar sau lichidator este îndeplinită de o SPRL, respectiv de o filială a acesteia.

III. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

În prezent, conform art.264, doar la contribuabilii/plătitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile legii, cu acordul expres, în scris, al creditorului.

IV. În vederea aplicării dispozițiilor Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților și în vederea coroborării dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare, cu dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedura de insolvență apreciem necesară modificarea și completarea acestor reglementări legale cu impact asupra normelor care reglementează în mod special insolvența societăților de asigurare/reasigurare.

Între activitatea Fondului de garantare realizată în baza Legii nr. 213/2015 și Legea nr. 85/2014 există o strânsă corelare, care pornește de la deschiderea procedurii de faliment și până la închiderea acesteia, întrucât Fondul de garantare se înscrie la masa credală pe măsura plăților efectuate, în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 213/2015

V. Potrivit art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, birourile locale pentru expertize judiciare tehnice și contabile rețin o cotă de 10% din onorariul stabilit pentru expertiza tehnică judiciară, pe care o vor vira lunar în contul Ministerului Justiției, iar sumele astfel reținute se constituie și se utilizează, prin derogare de la alte dispoziții legale, la dispoziția Ministerului Justiției, ca fond special pentru o serie de cheltuieli legate de organizarea și desfășurarea

	activității de expertiză tehnică judiciară. De asemenea, potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000, o cotă de 15% din sumele obținute din taxele de autorizare și reautorizare a operatorilor de arhivă și a birourilor teritoriale/agenților împuterniciți ai acestora, precum și din taxele de înregistrare a avizelor de înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, stabilite la art. 23 și 24 din acest act normativ, se constituie și se utilizează, prin derogare de la alte dispoziții legale, ca fond special la dispoziția Ministerului Justiției, pentru organizarea și funcționarea Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare. În actualul context bugetar și având în vedere că la nivelul fondurilor constituite potrivit OG nr. 89/2000 și OG nr. 2/2000 există disponibilități bănești, este necesar a se reglementa posibilitatea utilizării acestora pentru finanțarea anumitor cheltuieli de întreținere și funcționare și de investiții ale Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești, astfel încât să se asigure o utilizare eficientă a fondurilor publice și totodată să se degreveze bugetul de stat cu aceste cheltuieli.
2. Schimbări preconizate	I. Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare A. În vederea creșterii responsabilității administratorului judiciar, în principal prin avizarea prealabilă a operațiunilor patrimoniale, este necesar să se completeze Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și cu prevederi legate de urmărire a operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului. Astfel, este important ca administratorul judiciar să verifice dacă aceste operațiuni au fost derulate conform avizului prealabil acordat, să verifice dacă nu s-au derulat și alte operațiuni patrimoniale fără avizul său și să dispună măsurile corespunzătoare. Doar în acest fel, supravegherea exercitată poate avea efectele urmărite, acelea de protejare a patrimoniului și de apărare a intereselor creditorilor. Așa cum statuează și o serie de Decizii ale Curții Constituționale (spre exemplu Decizia nr.27/1996), instituirea unor prevederi legale prin care se stabilesc reguli și condiții mai restrictive în legătură cu funcționarea operatorilor economici și conduita acestora, în scopul protejării interesului social general și al ordinii de drept, nu constituie încălcări ale prevederilor constituționale ci, din contră, reprezintă măsuri prin care statul asigură tocmai realizarea obligațiilor sale prin prisma scopului urmărit, măsurile fiind

obiective și rezonabile.

Astfel, se propune întărirea regulilor privind responsabilizarea debitorului în gestionarea activității și plata datoriilor către bugetul de stat, prin stabilirea unei condiții suplimentare pentru deschiderea procedurii și anume ca debitorul să poată obține deschiderea procedurii numai dacă cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

Această măsură va da posibilitatea organului fiscal de a identifica, împreună cu contribuabilul, cele mai bune soluții în vederea colectării optime a creanțelor bugetare, dar și a continuării activității de către contribuabil, în sensul viabilizării activității acestuia, folosindu-se cu precădere posibilitățile de acordare a facilităților la plată, prevăzute deja în procedura fiscală (ex.: eșalonarea la plată, cu anularea penalităților de întârziere).

De asemenea, această măsură urmărește asanarea mediului economic, prin limitarea utilizării abuzive a procedurii insolvenței, strict pentru evitarea plății obligațiilor fiscale către bugetul public, astfel încât să se asigure protejarea interesului public major de colectare a impozitelor și taxelor la buget și asigurarea unui mediu concurențial loial.

Se crează astfel, o excepție de la regula generală prin care debitorul care are o obligație de minim 40.000 lei, de a intra în mod voluntar în insolvență.

Prin această măsură se justifică obiectiv și rațional imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, prin adoptarea unor reguli specifice de preîntâmpinare a faptelor care generează sau ar putea să genereze fenomene economice negative, prin neplata sistematică a obligațiilor fiscale către bugetul public, sens în care s-a pronunțat deja Curtea Constituțională prin Decizia nr. 316/2018, publicată în Monitrul Oficial nr. 786/2018.

Se propune lărgirea sferei persoanelor de specialitate care pot întocmi raportul de evaluare care stă la baza testului creditorului privat, precum și desemnarea persoanelor de specialitate de orice parte interesată în cadrul procedurii de insolvență (de ex. și de către administratorul judiciar).

Unul din criteriile prevăzute pentru reducerea creanței bugetare negarantate îl reprezintă desfășurarea unei activități de interes public de către debitor, condiție în care este necesară definirea noțiunii “activitate de interes public” în cadrul Legii insolvenței pentru a nu crea dificultăți în aplicare.

Se propun măsuri pentru consolidarea independenței administratorului și lichidatorului judiciar provizoriu în raport cu

creditorii și debitorii prin extinderea interdicției de a cumula funcția de administrator/lichidator al debitorului și al unui creditor al acestuia inclusiv în situația în care nu există contestații legate de creanța acelui creditor.

Se preconizează măsuri prin care să se elimine o eventuală sursă de conflict între interesele creditorilor și cele ale debitorului, atunci când administratorul special, care înlocuiește organul statutar al debitorului, are și calitatea de creditor.

Se propune completarea art. 59 alin. (1), în sensul ca raportul administratorului/lichidatorului să cuprindă informații privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizării lor/autorizații lor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia. Măsura asigură un plus de transparență cu privire la conduita în raport cu debitorul fiscal.

Se introduc incompatibilități pentru persoanele de specialitate ce pot fi cooptate în procedura insolvenței, astfel încât aceștia să nu fie într-o relație contractuală cu administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, cu debitorul în insolvență sau cu vreunul dintre creditori, relație contractuală de natură să atragă un conflict de interese astfel încât să clarifice textul normei propuse, în ceea ce privește relațiile de natură contractuală sau de afiliere.

Se propune completarea art.67 alin.(2), în sensul stabilirii sancțiunii de respingere a cererii de deschidere a procedurii și în situația în care nu este notificat organul fiscal cu privire la deschiderea procedurii. Astfel, intenția de declanșare a procedurii de insolvență conferă organului fiscal un timp suplimentar de analiză, inclusiv de declanșare a inspecției fiscale, de emitere a deciziei de impunere și ulterior de emitere a deciziei de calcul accesorii sau chiar promovarea opoziției față de o eventuală deschidere de procedură cu rea-credință și, ca atare, se impune instituirea unei astfel de sancțiuni.

Se propune instituirea, la art.75 alin. (3), a unui termen de 10 zile de analiză, de către administratorul judiciar, a cererilor de plată pentru creanțele născute ulterior datei de deschidere a procedurii de insolvență.

Se impune modificarea alin.(4) al articolului 75, în vederea clarificării înțelesului sintagmei "luarea măsurii de către administratorul judiciar", în sensul că acest concept are în vedere atât soluționarea, cât și omisiunea de soluționare a cererilor de plată, ca măsuri ale administratorului judiciar în procedură și, corelativ, introducerea unei dispoziții tranzitorii care să asigure aplicarea acestor prevederi procedurale și pentru cererile nesoluționate încă, corespunzătoare procedurilor de insolvență aflate în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și deschise atât în baza Legii nr.85/2014, cât și al Legii nr.85/2006.

Se urmărește astfel evitarea situațiilor de tergiversare a soluționării acestor cereri cu efecte negative asupra creditorilor.

Pentru a se evita utilizarea inefficientă a resurselor umane și materiale ale ANAF în acțiuni fără niciun rezultat în veniturile

bugetare, se propune modificarea art. 102 (1) în sensul ca și în cazul contribuabililor intrați în insolvență inspecția fiscală să se realizeze doar atunci când există un risc fiscal de nedeclarare a obligațiilor fiscale pe trecut semnificativ și există, de asemenea, și posibilitatea de recuperare.

Se propune includerea, la art. 102, a unui text care să prevadă admiterea la masa credală, sub condiție rezolutorie, până la finalizarea acțiunii în contencios, a creanțelor fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat. Măsura e de natura a sprijini aplicarea unitară a textului.

Se propune completarea art. 133, alin.(5) cu prevederi legate de posibilitatea conversiei creanțelor bugetare în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ mai multe condiții. Se introduce o prevedere pentru a elimina orice fel de dubiu legat de faptul că o astfel de restructurare poate fi considerată o eventuală acordare a unui ajutor de stat și faptul că conversia se poate realiza doar cu creanțele statului.

În situația în care o instituție publică centrală deține acțiuni la un operator economic anterior conversiei, aceasta va prelua și acțiunile emise în urma conversiei creanței bugetare deținute de către aceeași instituție publică sau o altă instituție publică centrală față de debitorul insolvent. În situația în care nicio instituție centrală nu deține acțiuni la data conversei la debitorul insolvent, urmează ca AAAS să exercite drepturile și obligațiile statului român pentru acțiunile rezultate în urma conversiei

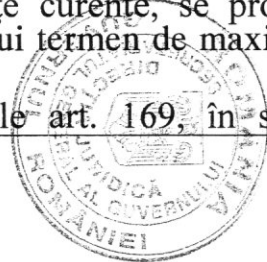
De asemenea, sunt propuse dispoziții care prevadă posibilitatea reducerii creanței bugetare, astfel încât regulile în materia concurenței să poată fi respectate.

Așa cum s-a arătat mai sus, în momentul de față sunt peste 6000 de societăți aflate în procedura insolvenței, în perioada de observație, față de care nu poate opera procedura conversiei creanței bugetare în acțiuni și față de care procedura de restructurare a creanței bugetare (reducerea cu până la 50% a creanțelor negarantate și a instituirii unor criterii pe baza carora creditorul bugetar aproba planul de reorganizare) ar fi benefică în planul de reorganizare, cu îndeplinirea criteriilor introduse prin măsurile propuse.

În fapt contrar, dacă aceste două măsuri nu s-ar aplica și pentru aceste societăți, acest lucru ar genera un impact negativ prin probabilitatea intrării majorității acestora în faliment (având în vedere procentul total al planurilor de reorganizare aprobate din totalul societăților intrate în insolvență, așa cum sunt prezentate în prezenta notă de fundamentare), cu impact negativ iremediabil la nivelul economiei naționale.

Pentru evitarea întârzierilor în soluționarea cererilor de intrare în faliment, la cererea titularului unei creanțe curente, se propune completarea art. 143, în sensul instituirii unui termen de maxim 30 de zile de la înregistrarea cererii.

Se propune modificarea alin.(2) și (7) ale art. 169, în sensul

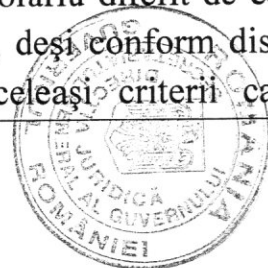
stabilirii obligației administratorului/lichidatorului judiciar de a promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la starea de insolvență a debitorului, dacă acestea au fost identificate, precum și reducerea de la 50% la 30% a valorii creanței creditorului ce are legitimitate procesuală activă în această materie. Corelativ, se reglementează posibilitatea formulării căii de atac împotriva hotărârii de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii, de către creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

Se propune modificarea art. 170, în sensul eliminării termenului de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență în care putea fi introdusă acțiunea de atragere a răspunderii, această prevedere fiind în defavoarea creditorilor, restricționarea exercitării uneia dintre modalitățile de recuperare a creanțelor.

B. Prin proiect se propun o serie de modificări și completări ale regimului juridic al insolvenței societăților de asigurare/reasigurare, după cum urmează:

- Modificarea și completarea prevederilor care reglementează insolvența societăților de asigurare/reasigurare, ca urmare a prevederilor Directivei 2009/138 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) și transpusă prin Legea 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, respectiv definiția insolvenței societății de asigurare/reasigurare prevăzută la art.5 alin.(1) pct.31;

- Inserarea unor dispoziții menite să reglementeze onorariul lichidatorului judiciar, raportat la procedura de avizare în vederea numirii, derulată de către A.S.F. Onorariul lichidatorului judiciar este o componentă importantă în cadrul procedurii de insolvență, ea impactând asupra sumelor care urmează a se distribui în cadrul procedurii de insolvență. Potrivit procedurii de avizare a practicianului în insolvență de către A.S.F, unul dintre criteriile determinante de selecție îl reprezintă acest onorariu solicitat la început de către practicianul în insolvență cu aplicarea art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Practica a statuat faptul că practicienii în insolvență solicită aplicarea în cadrul procedurii de faliment a unui onorariu diferit de cel aferent procedurii de avizare în fața autorității, deși conform dispozițiilor legale acest onorariu are la baza aceleași criterii ca și cele

prevăzute de O.U.G nr. 86/2006.

- Inserarea obligației de includere în Comitetul Creditorilor a Fondului de garantare. Unul din organele decizionale ale creditorilor și prin care se poate controla activitatea lichidatorului judiciar precum și luarea unor decizii cu impact în derularea procedurii de faliment a societății de asigurare/ reasigurare este Comitetul creditorilor. Dacă în cadrul Adunării creditorilor votează toți creditorii în funcție de ponderea creanței la masa credală, desemnarea Comitetului creditorilor se face în funcție de ponderea creanței la masa credală a primilor 20 de creditori.

Fondul de garantare, prin plățile pe care le efectuează, devine pe parcursul procedurii creditorul cu cea mai mare pondere din masa credală. Astfel, pentru protejarea intereselor Fondului de garantare și o reflectare a realității privind pasivul suportat de Fondul de garantare, în vederea participării la luarea unor decizii cu impact asupra procedurii de insolvență care sunt luate de către creditori care dețin încă de la început creanțe majoritare, se impune numirea de la început a Fondului de garantare drept membru al Comitetului creditorilor.

- Modificarea dispozițiilor care reglementează avizul dat de către A.S.F.

În cadrul derulării procedurii de faliment, legiuitorul a stabilit în cadrul anumitor etape procesuale și existența avizului din partea A.S.F. În practică, cele mai solicitate avize sunt:

a. avizul privind denunțarea contractelor de asigurare;

b. avizul privind vânzarea activelor societății debitoare, altele decât transmiterea portofoliilor de asigurare deținute de către societatea de asigurare aflată în faliment.

Raportarea existenței și necesității emiterii acestor avize trebuie corelată cu termenele prevăzute de către legiuitor în cadrul procedurii de faliment.

a. renunțarea la avizul pentru denunțarea contractelor de asigurare.

Avizul pentru menținerea sau denunțarea contractelor de asigurare se solicită de către lichidatorul judiciar într-un termen de 90 de zile de la data deschiderii procedurii de faliment. Acest fapt presupune ca lichidatorul judiciar să intre de îndată în posesia actelor societății și odată cu preluarea acestora să procedeze la analiza lor și la prezentarea unei concluzii către A.S.F. în cadrul unei cereri prin care să solicite menținerea sau denunțarea contractelor de asigurare. Acest aviz urmează să fie înlăturat prin adoptarea măsurii de denunțare de drept a polițelor de asigurare în termen de 90 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment. Odată cu adoptarea unei astfel de măsuri și celelalte prevederi privind înstrăinarea portofoliului de polițe de asigurare devine caduce.

b. modificarea avizului privind vânzarea activelor debitoare. În înțelesul legii, practicienii în insolvență au concluzionat că pentru valorificarea oricărui bun aflat în patrimoniul societății debitoare este necesar avizul A.S.F. și, totodată, orice modificare de preț sau de strategie de vânzare/regulament de vânzare va fi supusă aprobării A.S.F. Deși legiuitorul menționează un aviz prealabil, practicienii în insolvență au procedat în primul rând la obținerea unui vot favorabil din partea Adunării creditorilor, pentru ca ulterior să se adreseze A.S.F. Considerăm că un astfel de aviz ar trebui precizat și restrâns numai în cazul în care se tranzacționează un portofoliu de contracte de asigurare, iar acesta nu se impune a fi aplicat valorificării celorlalte active.

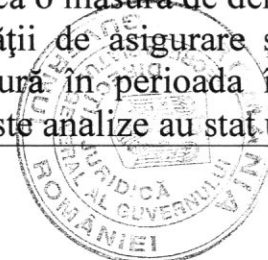
- Inserarea unor prevederi legale privind modalitatea de verificare a creanțelor Fondului de garantare de către lichidatorul judiciar. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 213/2015 și ale Legii nr. 85/2014, Fondul de garantare este îndrituit să se înscrie la masa credală pe tot parcursul procedurii de faliment cu sumele achitate către creditorii de asigurare.

În acest sens, lichidatorul judiciar are obligația de a analiza creanța Fondului de garantare și de a o înscrie în tabelul preliminar și care urmează să fie definitivat. Propunerea vizează introducerea unui termen minim 30 de zile de la data înregistrării creanței de către Fondul de garantare la instanța competentă) în care această creanță să fie analizată și ulterior înscrisă la masa credală în tabelul de creanțe. În lipsa unei astfel de reglementări exprese se creează un prejudiciu subscrisei și se defavorizează unul din creditorii asupra căruia pasivul societății de asigurare impactează în cea mai mare măsură.

Totodată, pentru alinierea practicii se vor menționa documentele și informațiile care sunt necesare lichidatorului judiciar pentru a putea verifica creanța declarată.

- Modificări privind necesitatea denunțării polițelor de asigurare de către lichidatorul judiciar.

Practica a arătat că este necesar ca o astfel de decizie să fie luată imediat după ce hotărârea de deschidere a procedurii de faliment a rămas definitivă, întrucât consecințele acestei măsuri au fost unele menite să impacteze cu privire la aplicarea Legii nr. 213/2015 termenul în care se pot instrumenta dosare de daună de către Fondul de garantare, dar și cu privire la pasivul societății de asigurare, a rezultat în mod evident faptul că o măsură de denunțare era mult mai favorabilă pasivului societății de asigurare și ar fi diminuat implicit și costurile de procedură în perioada în care societatea se află supusă falimentului. Aceste analize au stat ulterior

la baza analizelor efectuate de către lichidatorii judiciari întrucât la momentul actual există o tendință ca aceste contracte să fie denunțate în cel mai scurt termen posibil din momentul obținerii avizului de la A.S.F.

Pentru aceste raționamente, considerăm că se impune ca aceasta denunțare să intervină într-un termen de 90 de zile de la momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii de faliment a rămas definitivă (pentru ca falimentul să fie confirmat), în acest mod eliminându-se posibilitatea de creștere a pasivului societății de asigurare supusă procedurii de faliment dar și a costurilor care sunt antrenante de către lichidatorul judiciar în denunțarea acestor contracte.

- Inserarea unei prevederi referitoare la obligativitatea tinerii de către lichidatorul judiciar a registrelor speciale dedicate activelor folosite pentru a acoperi rezervele tehnice

- Corelarea textului cu prevederile Titlului IV din Directiva Solvency II, inclusiv în sensul ca judecătorul sindic poate deschide procedura de faliment în absența sau în urma adoptării măsurilor de reorganizare

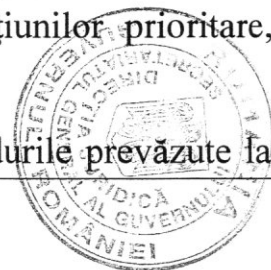
- Inserarea unor dispoziții privind reglementarea raporturilor dintre Fondul de garantare și lichidatorul judiciar. În derularea procedurii de faliment a societății de asigurare, practica a relevat necesitatea existenței unei permanente legături dintre Fondul de garantare și lichidatorul judiciar prin care să fie soluționate diversele probleme ivite atât în instrumentarea dosarelor de daună, cât și în litigiile în care se află societatea de asigurare supusă procedurii de faliment. O astfel de colaborare, fără a avea până în prezent o reglementare, a avut ca și efect soluționarea amiabilă a diferendelor ivite pe parcursul derulării procedurii de faliment, precum și abordarea unor poziții comune în cadrul unor litigii.

- Inserarea unei prevederi cu privire la destinația sumelor ce urmează a fi încasate de către lichidatorul judiciar din valorificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice în sensul acoperirii cu prioritate a creanțelor de asigurări aferente plăților de despăgubiri/indemnizații suportate de Fond, ca obligații ale debitoarei în faliment.

- Coroborarea prevederilor din Legea nr. 213/2015 cu prevederile Legii nr. 85/2014 privind momentul declanșării plăților care urmează a fi efectuate de către Fondul de garantare și procedura care trebuie urmată de către creditorii de asigurare, în condițiile în care între cele două proceduri există o evidentă interdependență.

II. Având în vedere necesitatea menținerii deficitului bugetului de stat, dar și asigurarea unei finanțări corespunzătoare a cheltuielilor Ministerul Justiției, a activităților și acțiunilor prioritare, este necesară promovarea prezentului proiect.

Utilizarea excedentului acumulat din fondurile prevăzute la art. 25

din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, cu modificările și completările ulterioare și art. 25 alin. (2) – (5) din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare se va putea realiza, cu ocazia celei de-a doua rectificări bugetare, preconizată a avea loc în luna noiembrie, fapt pentru care proiectul de act normativ trebuie aprobat în regim de urgență deoarece prin legile anuale ale bugetului de stat (inițială și de rectificare) se creează mecanismul și cadrul juridic necesar utilizării acestor sume.

În considerarea aceleiași idei, se completează art. 13 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 cu o dispoziție care permite efectuarea de achiziții din veniturile obținute potrivit art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, cu modificările și completările ulterioare și art. 25 alin. (2) – (5) din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare.

III.Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Se introduce o excepție suplimentară de la starea de incompatibilitate a practicianului care gestionează proceduri de insolvență pentru un grup de societăți.

Se propune instituirea unor norme tranzitorii în situația practicienilor în insolvență care sunt incompatibili (sunt concomitent și administrator/lichidator judiciar la un debitor și la un creditor al său), respectiv acordarea posibilității de a opta pentru exercitarea unei singure calități, precum și efectele neîndeplinirii obligației de a ieși din starea de incompatibilitate în termenul prevăzut de lege, respectiv nulitatea actelor semnate de către acesta.

iv. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

Se propune modificarea art.264, în sensul efectuării conversiei creanțelor bugetare în acțiuni în condițiile Legii nr.85/2014, corelându-se astfel prevederile acestui articol cu cele ale art. 133 din Legea nr.85/2014, astfel cum se propune a fi modificat prin prezentul proiect de act normativ.

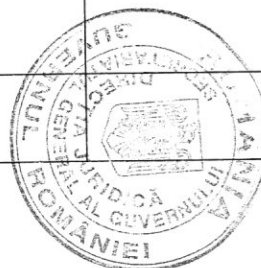
În scopul maximizării recuperării creanțelor bugetare se propune introducerea în Codul de procedură fiscală a unei prevederi care să

	permite creditorului bugetar cesionarea creanțelor bugetare datorate de debitorii aflați în procedura insolvenței dacă sunt îndeplinite anumite condiții expres prevăzute de lege, asigurându-se pe această cale recuperarea integrală a creanțelor într-o perioadă rezonabilă. v. Dispoziții tranzitorii Urmare modificărilor propuse, se propune și includerea unor norme tranzitorii care să vizeze situația cererilor formulate în cadrul proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, respectiv termenele de soluționare a cererilor în cauză, indiferent dacă intrarea în insolvență a fost realizată în baza Legii nr.85/2014 sau a Legii nr. 85/2006, precum și clarificarea modului de ieșire din incompatibilitate a practicienilor în insolvență care se află în această situație. În stabilirea normelor tranzitorii s-a urmărit respectarea drepturilor materiale și procesuale ale părților din procedura.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea recuperării creanțelor statului de la debitorii aflați în procedura insolvenței
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului concurențial, prin stoparea insolvențelor repetate ale persoanelor care folosesc procedurile respective cu scopul sustragerii de la plata impozitelor și taxelor, ceea ce le permite ca pe parcursul funcționării să practice prețuri și tarife mai mici decât cele existente pe piață
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului de afaceri prin evitarea declanșării unor proceduri de insolvență abuzive, în scopul evitării plății unor creanțe către bugetul general consolidat, precum și măsuri suplimentare de salvare a companiilor
2.¹ Impactul asupra sarcinilor administrative	Nu este cazul
2.2. Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prezentul act normativ are un impact pozitiv asupra IMM-urilor din perspectiva îmbunătățirii mediului de afaceri și concurențial și a creșterii gradului de redresare al societăților aflate în insolvență
3. Impactul social	Prin reglementările propuse se urmărește creșterea gradului de redresare al societăților aflate în insolvență și, implicit, la păstrarea locurilor de muncă, ceea ce conduce la un impact social pozitiv
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.

5. Alte informații		Nu au fost identificate.				
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent 2018	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2019	2020	2021	2022	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) impozit pe veniturile microîntreprinderilor						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						

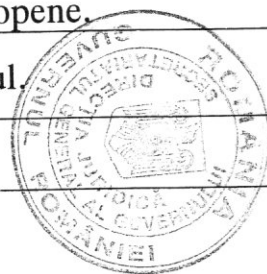

(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații						

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul
1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Modificările legislative nu contravin jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6) Alte informații	

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În procesul de elaborare a prezentului act normativ au fost îndeplinite procedurile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, cu modificările și completările ulterioare.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	Nu este cazul.
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul prezentului act normativ prin avizul nr. 940/2018.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Consiliul Economic și Social a emis adresa nr. 4781/2018.
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, propunerea legislativă a fost afișată pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice pentru dezbatere publică și a fost dezbătută în cadrul Comisiei de dialog social, constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2) Alte informații	Nu este cazul

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

VIORICA DĂNCILĂ

